

لودمیلا اولیتسکایا

زیبا

گردآوری و ترجمه مهناز صدری

www.ketab.ir

اولیتسکایا، لودمیلا، ۱۹۴۳-م.	
زیبا / لودمیلا اولیتسکایا: ترجمه مهناز صدری - تهران: نشر ثالث، ۱۳۹۳.	
شابک ۹۷۸-۹۶۴-۳۸۰-۹۱۴-۰	ISBN 978-964-380-914-0
دستازهای کوتاه روسی - قرن ۲۰-م.	
۹۷۸-۹۶۴-۳۸۰-۹۱۴-۰	۸۹۱/۸۲۴۲

دفتر مرکزی: خیابان یغمایر / بین ایرانشهر و ماهشهر / پ ۱۵۰ / طبقه چهارم / تلفن: ۸۸۳۰۲۴۳۷
فروشگاه: خیابان یغمایر / بین ایرانشهر و ماهشهر / پ ۱۴۸ / تلفن: ۸۸۳۲۵۳۷۶-۷

■ زیبا

● لودمیلا اولیتسکایا ● ترجمه مهناز صدری ● ناشر: ثالث

● مجموعه ادبیات ترجمه

● چاپ اول، ۱۳۹۳ / ۱۱۰۰ نسخه

● لیتوگرافی، ثالث ● چاپ: سازمان چاپ احمدی ● صحافی: مینو

● کلیه حقوق محفوظ و متعلق به نشر ثالث است

ISBN 978-964-380-914-0

● شابک ۹۷۸-۹۶۴-۳۸۰-۹۱۴-۰

Inf@salespub.com پست الکترونیکی:

● سایت اینترنتی: www.salespub.com

● قیمت: ۷۰۰ تومان

فهرست

۷	نویسنده از نگاه مترجم
۹	زیبا
۲۳	نردبان
۳۱	فرشته همراه
۳۳	به خاطر چه و برای چه...
۳۷	دوست عرب من
۴۱	آب‌بند وان
۴۳	آن‌ها سال‌های سال با هم زندگی کردند...
۶۱	... و در یک روز مردند
۶۱	برگزیدگان
۱۱۷	خویشاوند های فقیر
۹۱	ماشا
۱۱۱	اعتراف
۱۱۳	داستانک

نویسنده از نگاه مترجم

لودمیلا اولیتسکایا در مسکو بزرگ شد و به مدرسه رفت. دانشکده بیولوژی دانشگاه مسکو را به پایان رساند. در انستیتوی ژنتیک فرهنگستان علوم شوروی به عنوان کارشناس روستا مشغول به کار شد. ولی به سبب چاپ مقاله‌ای اخراج شد و تصمیم گرفت یکبار دیگر به دنبال شغل‌های دولتی نرود. لودمیلا اولیتسکایا در مدرسه هنری متعلق به یهودیان به عنوان مسئول بخش ادبی مشغول به کار شد. او برای تئاترهای روسی و کودکان نمایشنامه می‌نوشت.

در اواخر دهه هشتاد داستان‌هایش را در محلات ادبی به چاپ رساند. بسیاری از آثارش (تقریباً هشت نمایشنامه) به صورت فیلم و مجموعه‌های تلویزیونی درآمدند. لودمیلا اولیتسکایا بارها برنده جوایز ادبی مهم روسیه و داخل روسیه و چه در اروپا (تقریباً نوزده جایزه) شده است. آثار او تا به حال بیست و پنج (بیست و شش زبان، با ترجمه حاضر) ترجمه شده و مورد استقبال خوانندگان قرار گرفته است.

منتقدان، آثارش را نمایشی از ظریف‌ترین و پنهان‌ترین احساس‌های طبیعی انسان می‌دانند و توجه عمیق او را به جزئیات زندگی انسان، می‌ستایند.

اولیتسکایا در باره خود می‌گوید از نویسندگانی نیست که از پیش به طراحی مصنوعی آثارشان می‌پردازند، طراح داستان‌های او خود زندگی است. اولیتسکایا که در پنجاه سالگی فعالیت رسمی خود را به عنوان نویسنده شروع کرد وظیفه‌اش را در کار نویسندگی فقط طرح و شرح مسئله می‌داند و نه حل آن.

عقیده دارد مهم‌ترین هدیه خداوند به انسان دانش است. نگرش او به مسایل روحانی مستقیم و بدون گرایش به جهت خاصی است: «مهم نیست که ما در باره ایمان به خدا یا مسایل دینی چگونه فکر می‌کنیم، مهم این است که چه انجام می‌دهیم».

به زبان ساده می‌کند همراه با فعالیت برای دستیابی به حقوق اجتماعی مساوی با مردان. یادگار پسانه‌ایشان را هم در باره مرد تغییر دهند و دیگر به این توهم که شاهزاده جوان است، قدرتمند با کیسه‌ای پر از پول سوار بر اسب می‌آید و زن را به تمام آورده‌هاش می‌رساند و از او در تمام زندگی حمایت می‌کند، پایان دهند.

دو پسر و دو نوه باز هم پسر دارد. به دنیا آوردن را تولد دوباره مادر می‌داند. می‌گوید مادران سرچشمه‌های شخصیت‌آور زندگی را هر بار با کودکشان کشف و جریان آرام و بی‌ایستای زندگی را تجربه می‌کنند. این حیرت‌انگیزترین احساسی است که فقط مادران درک می‌کنند.

سالخوردگی از نظرش زمان تسلیم انسان به زندگی در بر کمال آن است: «دیگر به دنبال موفقیت نیستی و دست از سر خواسته‌ها، از دست‌نشدنی‌ها هم برمی‌داری. دیگر فکر نمی‌کنی که فعالیت تو خیلی مهم است و دنیا حسابی تغییر خواهد کرد، اگر دو رمان بیش‌تر بنویسی!» مرگ در زندگی بی‌استثناترین اتفاق زندگی می‌داند. معتقد است زندگی با باور مرگ معنی‌تر و معنوی‌تر است و زندگی را دوره آمادگی برای رویارویی با مرگ می‌داند. به زندگی پس از مرگ اعتقاد دارد. «... در پس این زندگی زمینی حقیقت دیگری هم وجود دارد.»